

Børsen Fakta Kvitfjell

Kvitfjell har 11 lifte, 29 kilometer med alpine nedfarter fordelt på begge sider af fjeldet og adgang til 600 kilometer langrendsløjper.

Du finder hoteller, hytter, lejligheder, serveringssteder, skiudlejning og alpinbakker på begge sider af fjeldet. Der er sne fra tidligt i november til sent i april.

Lillehammer Ski Resorts, der er et samarbejde mellem Kvitfjell, Halfjell, Skeikampen, Gålå og Sjusjøen, giver dig mulighed for at køre på alle fem anlæg. Det betyder, at du får 117 kilometers nedfart og 45 lifte på et liftkort.

Kvitfjell har opnået status som Nationalanlæg, hvilket betyder, at den norske skidestination hvert år skal stille en del af skianlægget til rådighed til World Cup.

Årets World Cup starter fredag den 11. marts og slutter med Super-G søndag den 13. marts.

Du kan sejle med Stena Line fra Frederikshavn til Oslo, hvorfra du kan køre til Kvitfjell. Det er en smuk tur, og der er gode parkeringsforhold på skisportsstedet.

Gudbrandsgard Hotell, der ligger i gåafstand fra Kvitfjell Hotel, hvor vi boede, stod færdig i 1998 og har blandt andet konferencerum, restaurant, bar og velværeafdeling. Prismæssigt ligger Kvitfjell Hotel sig i niveauet ca. 8300 norske kroner for en familie på fire i uge syv eller otte i en alpinlejlighed.

MEK

»Look at me,« lød det kontinuerligt fra vores argentinske skiinstruktør. Det havde pigerne ingen problemer med.

Argentinske rytmer på

Tag med Børsen Weekend på skiskole i Kvitfjell, der er kendt for styrtløb i verdensklasse og en sort, kulsort løjpe, der kræver mere end mandsmod. Er der overhovedet plads til en nybegynder? Og hvad laver en skiinstruktør fra Argentina på det norske fjeld?

»Det bliver ikke bedre end det der,« lyder det tørt.

Slaget skal stå i Kvitfjell. Området stod færdig til Vinter OL i 1994 og er kendt for styrtløb samt en af Europas mest frygtindgydende sorte løjper. Allerede udfordret af gang i skistøvler kan det virke som om, at jeg har skudt en smule over mål i mit valg af destination. Men Kvitfjell har plads til alt fra rutinerede skiløbere til nybegynderne. Sådan en som mig.

Målet er grønt

Mens de øvede skiløbere sætter kurs mod liften, venter jeg tålmodigt ved stedets skiskole. Vi er cirka en håndfuld piger, der gerne vil besejre løjperne i trygge hænder på en skiinstruktør. Jeg finder et kort frem. Målet er noget grønt. Gerne en børnebakke.

Heldigvis er der både en »meget let« og en »let« at vælge imellem. Alle tiders.

Kvitfjell ligger omkring 45 minutters kørsel nord for Lillehammer. Her er skiløb til alle niveauer fra børnefamilier og begyndere til de rutinerede, der tør prøve kræfter med en løjpe af olympisk format.

AF MALENE SEVERINSEN
FOTO LARS HORN/BAGHUSET

»Hej for dig og hej for mig. Hej for Norges land!« Optimismen er helt i top denne fredag morgen, hvor kursen er sat mod skiskole. Første lektion møder mig, længe inden jeg er nået frem. Hvordan i alverden går man

i skistøvler?! Det er ikke de strækninger, der går ligeud, som volder problemer. Næ nej. Det er op ad bakke. Selv små stigninger. Og trapper.

Jeg har end ikke fået skiene på endnu, og jeg er allerede dybt koncentreret. En tilfældig forbigående har åbenbart iagttaget min kamp for at udvikle en nogenlunde værdig teknik.

Kvitfjell til kamp for udviklingen

Kvitfjell Hotel ligger med panoramaudsigt over alpinbakkerne i Kvitfjell. Både hotellet og alpinhytterne ligger ved mellemstationen, så det er bare på med skiene og ud i området. Mens solen danser på løjperne, hvor skiløberne suser rundt, får jeg lokket den daglige leder af Kvitfjell Hotel, Kristian Nordahl, til at vise mig området – fra en ATV (firehjulsrosser, red.). Der er de seneste fem år bygget omkring 225 hytter og ca. 250 lejligheder i Kvitfjell. En lejlighed på 90 kvadratmeter kan erhverves for ca. 5 mio. norske kroner, og vestsiden af fjeldet er domineret af privatejede hytter.

»Det betyder, at man har færre turister i området, og det ærgrer mig at se, at et fjeld som dette bliver overstrøet med private hytter. Det skaber ikke grundlag for at forretningsudvikle,« fortæller Kristian Nordahl, mens den røde ATV arbejder sig gennem sneen på de snoede veje.

Ifølge den danske hotelleder afholder det investorer fra at etablere sportsbutikker, restauranter, bar etc., når der ikke er volumen nok. Antallet af kommercielle senge skal op.

»Til gengæld har Kvitfjell noget af det bedste mandskab overhovedet til vedli-

gehold af alpinanlægget. Området er en World Cup-destination, og det betyder, at driften er af meget høj kvalitet, hvilket også kommer den almindelige skiløber til gode,« siger Kristian Nordahl.

Det alpine anlæg har en omsætning på omkring 20 mio. norske kroner og ejes i dag af den 74-årige Bjørn Borgen, der er bosat i USA. Han købte anlægget i 2002 efter en konkurs og betalte i omegnen af 70 mio. norske kroner for det. Kristian Nordahl påpeger, at World Cup ikke skaber overskud, men opmærksomhed, og han erkender, at området ikke har fået solgt sig godt nok til børnefamilierne.

»Vi er nødt til at skabe grundlag for udvikling af området, også når den sidste grund er solgt,« påpeger han, inden vi sætter kurs mod frokost på Børsen.

På Kvitfjell Hotel var der i 2010 en vækst i antallet af danskere på 125 pct., og i år forventer Kristian Nordahl en vækst på 45 pct. i antallet af danske gæster.

»Det er vi ganske godt tilfredse med taget i betragtning, at der generelt i Norge har været en nedgang i antallet af danskere på 20 pct.,« siger han.

MEK

løjperne i Norge

Nu mangler vi bare instruktøren.

»Hello ladies, how are you?«

Santiago Lo Greco fra Argentina er klar til at eskortere pigerne ud på de vilde vover. Om vinteren er han skiinstruktør. Om sommeren raftingguide. I Norge. Pludselig bestemmer endnu en pige sig for at give skiene en chance, mens selskabets mænd forsvinder lettere forurettede ud på løjperne. Det er helt sikkert ikke første gang, at Santiago Lo Greco står foran en nybegynder, men jeg påbegynder alligevel en lang, meget lang, introduktion til lige præcis denne elev.

»Jeg er ikke modig. Eller. Jo, jeg er faktisk modig. Bare ikke når det involverer, at jeg kan komme til skade. Og jeg kan ikke lide fart. Jo, det kan jeg faktisk godt, når jeg har to eller fire hjul til rådighed. Og jeg kan ikke lide, når bakken er virkelig stejl,

medmindre jeg har en kælk, fordi jeg fortrækker faktisk, at det går ligeud. Langrend siger du? Nej, jeg tror faktisk ikke, at jeg er til langrend. Men jeg kan enormt godt lide at være ude i naturen.«

Og sådan fortsatte introduktionen indtil Santiago Lo Greco smider os på den første lift.

Lad kroppen agere

Han tager skistavene fra os, hvilket bliver modt med modstand fra de øvrige piger. Det er okay med mig. Jeg har alligevel endnu ikke knyttet mig til dem. Santiago Lo Greco læser sine elever ganske godt, og tilpasser undervisningen derefter.

»Du har teknikken, men du skal stole på dine ski.«

»Lad være med at læne dig tilbage.«

Jeg lytter til hans instrukser, men giver også plads til at lade kroppen gøre det,

den finder naturligt. Det meste virker. Som barn er du frygtløs. Som voksen har du for længst identificeret og analyseret alt det, der kan gå galt derude i det hvide element. Men der er fantastisk god plads, og vi står sjældent i kø til lifterne. Ifølge de lokale er det kendetegnende for Kvitfjell, og det er ideelt, når du er nybegynder.

Stemningen er afslappet, og der er tilmed overskud til at nyde den fabelagtige udsigt. Vi træner balance, hver gang vi kommer ned på et næsten fladt stykke. Løft den ene ski. Hold den. Løft den anden ski. Sejt ser det ikke ud, men han har nok ret. Du bliver en bedre skiløber. Jeg kan bremse (og er dæleme god til det), hvilket giver en rar fornemmelse af tryk. Ploven er et sikkert kort på hånden.

»Du har ikke presset dig selv nok, hvis du ikke styrter,« lyder det nonchalant fra en af mændene.

Så jeg vælger, traditionen tro, at styrte ved liften. Falder såmænd bare over mine egne ben. Det er tid til frokost, og vi sætter kurs mod restauranten »Tyri Hans«. Et fantastisk sted bestående af omkring ti bjælkehytter på vestsiden af fjeldet. Det er ejendomsudvikleren Gunnar Jenssen, der har investeret i omegnen af 40 mio. norske kroner i stedet, som serverer rigtig god mad lavet på gode råvarer. I dag er der pizza på menuen, og mens vi spiser, bryder solen frem.

»Let's go. Let's go,« lyder det fra vores ivrige skiinstruktør.

Succesen kommer

Indtil nu har jeg fået en række succeser sat på kontoen i mit skiløb. Men pludselig befinder vi os på en løjpe, der, for mit vedkommende, ser sort ud. Okay, så måske rød tangerende sort. Jamen så blå med små stænk af rød.

Og lige pludselig svigter mødet.

»Stoler du på mig?« lyder det fra skiinstruktøren.

Jeg vil gerne helkindet ned, så jeg har faktisk ikke noget valg, men ærlig talt? Nej. Jeg stoler på mig selv. Men jeg kører alligevel sammen med instruktøren ned (og nej, det var ikke, fordi han er en sød fyr). Et godt råd til andre nybegyndere – lyt til dig selv. Du skal ikke lade dig presse af en ivrig skiinstruktør eller de rutinerede skiløbere. Det er vigtigt at få nogle succesoplevelser med dine ski, og hvis det betyder, at du kører på den samme bakke i tre dage – så gør det. På et tidspunkt bliver du så fortrolig med din teknik og dine ski, at du får mod til at prøve en ny. Et andet godt råd (det virker i hvert fald for mig): Planlæg dit løb og lad være med at kigge direkte ned. Del turen op i overskuelige stykker, som du i dit eget tempo

kan forcere. Ud på eftermiddagen kan jeg ikke rumme flere instrukser fra instruktøren og vil egentlig hellere køre på egen hånd. Så jeg takker af og overlader Santiago Lo Greco til de andre piger. Kvitfjell er ikke stedet, hvor du finder den vilde afterski. Til gengæld er her en vanedannede, afslappet stemning, og på den lille beværtning »Koia« er der super hyggeligt. Med 50 mennesker i lokalet er det tæt pakket og resten må rykke udenfor. Men på en god lørdag under World Cup kan stedet her omsætte for 150.000 norske kroner. Og er du i godt selskab, så laver I bare jeres egen festlige afterski. Et par rutinerede skiløbere med erfaring fra Østrig kan anbefales.

»Hej for sol og hej for skov, hej for styrtebad. Hej for alt, hva' der er sjov, ih, hvor er jeg glad. Bum!«